

615

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 19 listopada 1938 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego.

Na podstawie art. 55 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. Na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego rozciąga się moc obowiązująca następujących aktów ustawodawczych wraz z późniejszymi zmianami:

1) ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr 6, poz. 46);

2) ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 239);

3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o zmianie ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 668);

4) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 czerwca 1934 r. o prawie wyboru zaopatrzenia emerytalnego i o dodatku do uposażenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 474);

5) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1935 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 521);

6) ustawy z dnia 12 marca 1938 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 125).

Art. 2. Funkcjonariuszom państwowym oraz zawodowym wojskowym, którzy przed wstąpieniem do służby państwowej polskiej pozostawali w służbie Republiki Czeskosłowackiej, zalicza się przy wymiarze uposażenia emerytalnego pełną ilość lat służby w Republice

Czeskosłowackiej, podlegającą zaliczeniu według przepisów emerytalnych obowiązujących w tym państwie w dniu 30 września 1938 r. z zastrzeżeniem, że sposób zaliczania czasu tego do wysługi emerytalnej nie może być korzystniejszy aniżeli w służbie państwowej polskiej. Przepis powyższy stosuje się odpowiednio przy wymiarze zaopatrzenia emerytalnego wdowom i sierotom po funkcjonariuszach państwowych lub zawodowych wojskowych zmarłych w służbie czynnej.

Art. 3. (1) Osoby (emeryci, wdowy i sieroty), którym zaopatrzenie emerytalne zostało przyznane przed dniem 1 października 1938 r. przez władze Republiki Czeskosłowackiej, a które wykażą się posiadaniem obywatelstwa polskiego na podstawie art. 2a lub art. 3 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 października 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 548) otrzymują zaopatrzenie w wysokości 75% zaopatrzenia emerytalnego przyznanego im przez wspomniane władze po przeliczeniu należności na walutę polską według stosunku ustalonego w art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1938 r. o przerachowaniu zobowiązań opiewających na walutę czesko-słowacką (Dz. U. R. P. Nr 79, poz. 535).

(2) Prawo do zaopatrzenia przewidzianego w ust. (1) powstaje od dnia następującego po upływie okresu, za który władze Republiki Czeskosłowackiej wypłaciły zaopatrzenie emerytalne po raz ostatni jednak nie wcześniej niż od dnia 1 października 1938 r.

(3) W przypadkach zastępujących na uwzględnienie Minister Skarbu na wniosek właściwej władzy naczelnej (Wojewody Śląskiego) będzie władny:

1) podwyższać zaopatrzenie osobom określonym w ust. (1) do pełnego wymiaru zaopatrzenia emerytalnego przyznanego im przez władze Republiki Czeskosłowackiej;

2) przyznawać zaopatrzenie tym osobom, które w myśl przepisów emerytalnych czeskosłowackich nabyły prawo do zaopatrzenia emerytalnego, a którym zaopatrzenie to nie zostało jednak przed dniem 1 października 1938 r. przyznane, jeżeli osoby te posiadają obywatelstwo polskie. Wysokość zaopatrzenia w tym przypadku nie może przekraczać normy, do jakiej miały prawo wspomniane osoby według odpowiednich przepisów czesko-słowackich.

(4) Do osób otrzymujących zaopatrzenie przewidziane w ust. (1) lub (3), tudzież do wdów i sierot po emerytach określonych w ust. (1) i (3), które czynią zadość przewidzianemu tam warunkowi obywatelstwa polskiego, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

(5) Zasiłki tymczasowe wypłacone przez władze polskie osobom wymienionym w ust. (1) przed wejściem w życie dekretu niniejszego zostaną zaliczone na poczet zaopatrzenia należnego na podstawie dekretu niniejszego.

Art. 4. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*